

Foruden disse enkelte Bemærkninger til Lovforslaget kunde jeg ønske at komme ind paa et Par Punkter, som ganske vist ikke vedrøre selve Værnepligtsloven og mere angaa den ærede Krigsminister end Justitsministeren. Jeg vil først omtale et Forhold, der vedrører Værnepligten, og hvor de værnepligtige behandles forskelligt indenfor de to Værn og efter min Mening fornøftigere indenfor Hæren end i Søværnet. Ved Sessionerne deles de værnepligtige i ubetinget krigsdygtige og betinget krigsdygtige, og i Hærloven er det fastslaaet, at man udtager alt, hvad man har Brug for, blandt de ubetinget krigsdygtige, saa længe man har saadanne, og kun tyr til de betinget krigsdygtige som Arbejdssoldater, Sundhedstropper og lignende, naar man ikke har nok af ubetinget krigsdygtige, hvad der i øvrigt meget sjælden er Tilfældet. I Søværnsloven bestemmes det derimod, at man ved hver Session skal tage 900 af de ubetinget krigsdygtige, men ved Siden af dem har man Brug for 120, som der ikke stilles saa store Krav til, disse 120 skal man tage af de betinget krigsdygtige, selv om man har nok saa mange af de ubetinget krigsdygtige. Jeg synes, at det er med Rette, at der fra Hospitalerne og andre Steder klages, over Følgerne heraf. Jeg ser ingen Grund til, at de to Værn behandles forskelligt paa dette Punkt. Det var det ene, jeg vil henstille til Forsvarsministerens Overvejelse, men jeg har endnu en Henstilling, jeg vil gøre til ham.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slen-gerik) sagde med nogen Grund, at der var nogen ubillig Forskel i den Byrde, som Værnepligten er for Befolkningen. Han nævnte forskellige Eksempler. At naa til absolut Lighed paa dette Punkt er vel ikke muligt, men man kan dog formindske den Ubillighed, der er i, at en stor Del af Befolkningen bliver helt fri for Værnepligten. Jeg har derfor aldrig rigtig kunnet forstaa, at man ikke for Alvor er kommen ind paa Indførelse af en Værneskat, og vil derfor anmode den højtærede Forsvarsminister om at tage under Overvejelse, om der ikke var Grund hertil. Man kan ganske vist sige, at der kan være Grund til at fritage dem, der ere kasserede, fordi de have en for dem skæbnesvanger Sygdom eller en Legemsfejl, der Livet igennem er en alvorlig Byrde paa dem; men noget andet er det med dem, der kasseres for en lidet betydende Legemsfejl, f. Eks. Nærsynethed — jeg er selv stærkt nærsynet og kunde derfor ikke bruges til Krigstjeneste, men jeg finder egentlig, det er ganske ubilligt, at jeg derved

opnaaede en Begunstigelse, dobbelt, fordi jeg senere har erfaret, at det er de nærsynede Øjne, der holde længst. Men først og fremmest burde alle de, der trække sig fri, i alt Fald gennem en Værneskat yde lidt i Stedet for den Byrde, de fritages for. Man vilde maaske tillige kunne bestemme, at saadanne værnepligtige bleve fritagne for Værneskat, som efter at være kasserede til Krigstjenesten selv søge Uddannelse i de frivillige Korps, vel at mærke, naar disse staa under alvorlig militær Kontrol, og den paagældende af denne Kontrol blev anbefalet til Fritagelse for Værneskatten. Der kunde maaske deri ligge en lille Opmuntring, som kunde bringe disse frivillige Korps mere Tilgang; man vilde derved uden Udgift for Staten opnaa at faa flere Landsforsvarere; og man vilde i Værneskatten faa en Skat, der var mere retfærdig end mange af de Skatter, vi ellers ere inde paa.

Parkov: Det er fra anden Side udtalt, at det maa anses for at være en Fordel, at man her samtidig med, at man har foretaget forskellige Ændringer i den gældende Værnepligtslov, har sammenarbejdet alle disse Ændringer med de gamle Regler, saaledes at man faar en hel ny Lov. Det, tror jeg ogsaa, er en stor Fordel, og jeg tror, der er al Grund til at takke derfor. — Der er fra forskellige Sider fremhævet, hvilke Hovedpunkter der findes i dette Lovforslag om Værnepligt, og jeg skal ganske kort nævne, hvad der efter min Formening har den største Betydning. Der er naturligvis først og fremmest Forandringen af Tidspunktet for Værnepligtsalderens Indtræden, nemlig fra det 22de Aar til det 20de Aar. Det er allerede fremhævet af Forsvarskommissionens Fler-tal, og det er — som ogsaa anført her i Dag — tillige en Forudsætning for Hærløvens Bestemmelser desangaaende, at det er en stor Fordel for dem, der skulle i Tjenesten, at de indkaldes saa tidligt som muligt. Jeg tror ikke, at de Grunde, som i Dag af nogle ærede Medlemmer ere fremhævede i saa Henseende, nemlig at de 20-aarige bedre end de 22-aarige kunne finde sig i den haarde Behandling, der bliver Soldaterne til Del, have videre Betydning, thi efter min Formening er den Behandling, som bliver den værnepligtige Ungdom til Del baade i Hæren og Søværnet, af en saadan Beskaffenhed, at ingen kan lide nogen Skade derved. Men jeg tror, at det har Betydning for de værnepligtige selv og deres Fremtid, at de saa tidligt som muligt komme til at aftjene deres Værnepligt. Og desuden har det Betydning for Hæren og Flaaden